

1^e zondag Advent, jr. C, Xaveriuskerk, Jer. 33, 14-16; Ps. 25, 4-5. 8-10. 14;

1 Tess. 3, 12 – 4,2; Lc. 21, 25-28. 34-36. Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, in de Adventstijd richten wij ons verlangen op de komst van onze Heer Jezus Christus in ons midden. In onze katholieke traditie is sprake van een drievoudige komst van onze lieve Heer: ruim tweeduizend jaar geleden is Hij mens geworden, wat we ook wel de incarnatie noemen. Dit is de eerste komst. We verwachten nog altijd zijn wederkomst in glorie, dat is de tweede manier waarop Hij onder ons zal komen. En in de derde plaats viëren wij in elke eucharistie zijn verborgen komst in ons midden, in Woord en Communie, in gebed en naastenliefde.

In het Evangelie van vandaag gaat het om de wederkomst van de Mensenzoon met grote macht en heerlijkheid. Voorafgaand daaraan zullen er allerlei schrikwekkende tekenen zijn. Je kunt vandaag de dag gemakkelijk allerlei tekenen zien die zouden kunnen wijzen op de eindtijd: de coronapandemie, de klimaatverandering... Maar Jezus zegt ons dat we bij alle schrikwekkende tekenen ons niet moeten laten bang maken, maar dat we juist waakzaam moeten zijn en geduldig, omdat onze verlossing nabij is. We weten dat in de Bijbel staat dat aan het begin van de Schepping, op de eerste dag volgens het boek Genesis, het woord van God heeft geklonken: 'Er moet licht zijn!' Licht en duisternis worden van elkaar gescheiden, en daarna het water van de hemel en het water van de aarde. De geschapen elementen gehoorzamen aan het woord van God; ze kunnen niet anders. Maar aan ons, mensen, heeft God vrijheid gegeven. Hij heeft op een heel bijzondere wijze duidelijk willen maken wat de zin en het doel is van ons leven: door de menswording van de Zoon van God, Jezus Christus, is Gods liefde voor de wereld geopenbaard. De woorden die Jezus tot ons heeft gesproken, bereiden ons voor op onze uiteindelijke bestemming: het eeuwig leven. Daartoe moeten we bidden en waakzaam zijn, opdat het uur ons niet zal verrassen, maar dat we er klaar voor zijn.

Jezus zegt in het evangelie van vandaag dat de dag van zijn wederkomst zal komen voor alle mensen, waar ook ter wereld. Daarom moeten we, zo zegt Hij, onze geest niet laten afstompen door een roes van dronkenschap en de zorgen van het leven. In onze tijd zouden we daaraan kunnen toevoegen de bedwelmende effecten van drugs of de verslavende series op Netflix of talkshows op televisie. Evenmin moeten we toegeven aan angst, of agressie om wat er allemaal gebeurt in onze samenleving, of almaar streven naar meer materiele bezittingen.

Ook dergelijke zaken leveren ons uiteindelijk meer kopzorgen en stress op dan ons lief is. En erger nog, ze leiden ons af van ons gebed, ze kunnen ons geweten vertroebelen en nemen onze oprechte blijmoedigheid weg.

De Adventstijd is een tijd van voorbereiding op Kerstmis, waarin we de geboorte vieren van de Zoon van God. Het is een tijd van verlangend uitzien, en tevens een tijd om ons in te keren om ons nog meer bewust te worden van dit grote en blijde mysterie van zijn menswording. Daarom duurt deze tijd vier weken, waarin er geleidelijk meer licht zal komen in onze duisternis. Dit wordt gesymboliseerd door de Adventskrans, waarop het licht geleidelijk zal toenemen. In de eerste lezing hoorden we dat in die dagen dat de wettige afstammeling van David geschonken zal worden, de stad van God veilig zal zijn. De profeet Jeremia schetst een visioen waarin er weer vreugde en blijdschap is, het zingen voor bruidegom en bruid, waarin de Heer gelooft wordt en het land weer hersteld. Voor de profeet horen deze zaken blijkbaar bij elkaar, het loven van God, het vieren van het huwelijksverbond tussen man en vrouw en het terugkeren van diepe vreugde en vrede. Wij delen het verlangen naar de wederkomst van de Messias met het Joodse volk, uit wie Jeremia en al de andere Oudtestamentische profeten voortkwamen.

Voor ons als christenen gelden in het bijzonder de woorden van de heilige Paulus, dat wij mogen toenemen in liefde voor elkaar en voor alle mensen. Hij bidt dat onze liefde steeds rijker mag worden aan inzicht en fijngevoeligheid. Bijvoorbeeld, door opmerkzaam te zijn in wat de mensen rondom ons nodig hebben. Of doordat we het liefdadigheidsproject steunen van diaken Joachim, voor Libanon en Syrië.

De Adventstijd is heel geschikt, om ons te bezinnen op de vraag hoe wij onze naastenliefde kunnen laten groeien in ons eigen leven, in ons gebed en in onze concrete daden. Moge de komende maand daartoe een gezegende maand zijn. Amen.